

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๓๙

การแสวงหาบุญเป็นของยาก

ตึกอะไรที่ว่า พงศานี้ก็เป็นตึกใหญ่เหมือนกันนะ นี่ให้แล้วตกลงให้แล้วเป็นแต่เพียงให้เขาทำแปลนมาให้เราดูเท่านั้นเอง เราจะดูแต่แปลนเท่านั้น จากนั้นก็ให้คุณกิมกลายเป็นคนประสานงาน นี่มันก็จะทำหลังแล้วเห็นไหม ฝั่งเราทำหลังแล้ว เวียงจันทน์หนึ่งหลัง ปากซันสองหลัง ทำแขกหลังหนึ่งเป็นสี่หลัง พงศานี้ก็อีกหนึ่งหลังทำหลังต่อไป ทางอื่นก็จะมาขออีกละ ขอเราก็ให้ ๆ โถเราไปเห็นด้วยตาแล้วนะ เพราะงั้นจึงรอไม่ได้เลย เขาขออะไรคำว่าอิดเอื้อนไม่มี ขออะไรให้ ๆ เพราะไปเห็นด้วยตาเจ้าของแล้ว มันดูไม่ได้จริง ๆ นี่นะ มันพังหมด เข้าไปในห้อง เติงก็เติงพัง ๆ ไม่ได้เกี่ยวกับว่าเติงไม่มีแล้วพังหมดนะ ไม่ใช่ธรรมดา แล้วห้องหยุกห้องยาอะไรก็เหมือนกันหมดเขียวดูไม่ได้เลย แล้วอยู่ยังงัยกันนี้ นั่นซิ มันถึงได้ขอแรงเขาเอาเรื่อย เอาจนล้น พอเป็นพอไปเครื่องมือแพทย์นี่แพง เครื่องมือแพทย์จะตามมานี่แพง เขากำลังไปเรียนอีกต่ออีก เขามาเล่าให้เราฟัง เขาไปเรียนต่ออีก ทั้งฝรั่งเศสทั้งอังกฤษ ไปเรียนเกี่ยวกับเรื่องเครื่องมือสูง ๆ เขาไปเรียนอยู่เดี๋ยวนี้ เพื่อรออันนี้ ส่งมาก็พอดีแล้วว้างั้น เขาส่งกันไปเรียนแล้ว

ตั้งแต่วັນนี้ไปเรื่อย ๆ ละเทศกาลกฐิน ผ้าป่า ตามกันไปละ กฐิน ผ้าป่านี่แฝงกันไป ตามกันไป ถ้าเป็นเครื่องบินจะเป็นฝูงเลยเขียว ฝูงกฐิน ฝูงผ้าป่า แทรกกันไป แฉงกันไป ตามกันไปนับตั้งแต่วันนี้เดือน ๑๑ แรมค่ำหนึ่งวันนี้เป็นกาลกฐิน ทอดกฐินได้แล้ว จนกระทั่งถึงวันเดือนสิบสองเพ็ญ ภายในหนึ่งเดือนนี้ ในปีหนึ่งมีเดือนนี้ได้มเดือน เป็นเดือนที่ชวนชวยเสาะแสวงหาคุณงามความดีเข้าสู่ใจ สิบเอ็ดเดือนนอกนั้นก็มิแบ่งให้ทางโน้นบ้างทางนี้บ้าง ส่วนมากก็ไปทางฝ่ายทางโลกเสียมากกว่าธรรมในสิบเอ็ดเดือน แต่เดือนนี้นั้นไปทางธรรมมาก มากจริง ๆ ดีไม่ดีเงินเดือนไม่มีเหลืออันนั้นแหละ ไปกฐินกอนั้น ไปผ้าป่ากอนั้นไปหมดเลย เดือนนี้เงินเดือนไม่มีเหลือแหละ

พี่น้องของเรา เรานุโมทนาด้วยนะ เรายินดีเราปลื้มใจด้วย เพราะอันนี้เป็นทางออกของพวกเรานะ ทางออกจากกองทุกข์ทั้งหลายจะออกด้วยอำนาจแห่งบุญเท่านั้น นอกนั้นก็ไม่มีทาง สามแดนโลกธาตุไม่มีอะไรช่วยเหลือได้นอกจากบุญเท่านั้น เพราะงั้นเดือนนี้ที่ว่า ประชาชนศรัทธาทั้งหลายร่วมใจกันทั่วประเทศเขตของชาวพุทธเราบริจาดทานนี้ เรายินดีด้วยอนุโมทนาด้วยเป็นอย่างยิ่งเลย ไม่ได้วิตกวิจารณ์ว่ากลัวจะหมดจะสิ้นอะไรเลย เพราะได้เคยชวนชวยมาสิบเอ็ดเดือนแล้ว นี่เดือนเดี๋ยวนี้เท่านั้นสำหรับเอาธรรมมารตเข้าสู่ใจ มีเดือนเดี๋ยวนี้ที่เป็นโอกาสยินดีที่สุด นอกนั้นก็ไม่ค่อยมีโอกาส

การแสวงหาบุญเป็นของยากนะ ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย การแสวงหาบุญนี้เป็นของยากมากที่สุด ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยเพราะมารมันมาก มารรอบตัวรอบใจเรา จะสร้างคุณงามความดีชนิดใดก็ตามมารมันจะเข้ามาขวาง ๆ มากีดกันมากขึ้นเอาไว้ไม่ให้ออกโดยไม่ให้ก้าวได้แสดงคุณงามความดี ดูหัวใจของเจ้าของแต่ละคน ๆ รู้หมด พอเราจะคิดถึงเรื่องการสร้างบุญสร้างกุศลนี้มันจะมีแหละ มีอะไรมาขวางบ้าง ถ้าปล่อยให้ตามเรื่องของธรรมแล้ว มีเท่าไรถึงไหนถึงกันไปแล้ว ไม่มีอะไรมาขวาง เพราะฉะนั้นจึงมีกิเลสเท่านั้นเป็นมารของธรรม ธรรมจึงเป็นของจำเป็นต้องมีไว้สำหรับกันกวางขวางห้ามอันนี้ไว้ ไม่งั้นโลกฉิบหายหมด ต้องมีธรรมเท่านั้นเป็นเครื่องปรามกันเป็นเครื่องต้านทานกันไว้ พออยู่ได้ คือพ้น ๆ ไปได้ ผู้ที่หาที่หลบซ่อนได้ด้วยอำนาจแห่งบุญก็มี ถ้าไม่มีนี้แล้ว ไม่มีที่หลบซ่อนละ สามแดนโลกธาตุนี้มีแต่ไฟทั้งหมด ไฟของกิเลสนั้นแหละมันเต็มหัวใจของโลกนี้ จะว่าไป

เพราะฉะนั้นเดือนนี้เราจะอนุโมทนาด้วยเลย ใครจะหมดเท่าไรหมดไปเถอะ ว่านั่นเลย หมดเพราะบุญนี้เรามันพร้อมเสมอในหัวใจนี้ ใครหมดเพราะบุญเข้าอันนี้หมดนี้ละ บุญกุศลทั้งหมดที่เราทำมาน้อยนี้เข้าอันนี้หมด นี่เป็นทำนบใหญ่หัวใจ เป็นทำนบใหญ่ เวลาได้รวมเข้ามาไม่ว่าจะการทำบุญให้ทานแ่งใดมุมใดแขนงใด จะไหลรวมเข้ามาสู่ทำนบใหญ่นี้ทั้งหมด ทำนบใหญ่คือใจเก็บไว้หมดเลย พอถึงขั้นที่ออกแสดงตัว อันนี้ก็เต็มที่ได้มฤทธิ์เลยเชียะ พาเจ้าของไป เจ้าของข้ามโลกข้ามสงสารได้เพราะอำนาจแห่งบุญ เพราะฉะนั้นจงพากันสร้างบุญสร้างกุศล เป็นโอกาสอันดีของพวกเราแล้วเราทำทุกวัน ๆ มันก็ได้ไปทุกวัน ๆ และเป็นกาลเป็นสมัยก็ให้มี

กิเลสเป็นของง่ายเมื่อไร เราไม่อยากจะพูดความหยาบของมันนะเรื่องกิเลสนี้ อยู่ในวัดมันก็เต็มวัด เราจะลงไปเดินจงกรมมันก็มองหาหมอนมามัดติดคอเสียก่อน มองหาเสื่อมามัดติดหลังไว้ก่อน แล้วก็เอาหมอนมามัดติดคอไว้ก่อน เดินก็สะดวก เวลาจะล้มก็นอนเลยเพราะมีเสื่อแล้วข้างหลัง เตรียมพร้อมแล้ว ล้มนอนลงตุมก็หมอนติดคอแล้ว นี่เต็ม ยิ่งในครวยิ่งมาก

ประเดี๋ยวมาอีกนะ แยกมาอีก พูดทั้งวันเมื่อวานนี้เรา สู้คนเดียวคนมาทั้งแผ่นดิน เราสู้คนเดียวไม่ไหว ทั้งโล่ง โล้ขึ้นไม่มี แต่ไหลขึ้นเรื่อยนะ โล้ขึ้นไม่มีแต่ไหลขึ้นเวลาลงต้องโล่ง มันมากต่อมากสู้ไม่ไหว แล้วจะมาถาม ปากนี้จะใช้สำหรับทั่วโลกนี้มาแย่ง นี่แหละภาษาธรรมฟังเอา พูดตรงไปตรงมาอย่างนี้แหละเรียกว่าธรรม ปากเดียวนี้สำหรับใช้ทั่วโลก มาแย่งให้ไปพูดกับนี่เสีย เอาไปกินแล้วใช้ไม่ได้

พี่น้องทางภาคกลางเรานั้นละมากต่อมากนะไม่ใช่ธรรมดา มากจริง ๆ ทางภาคอีสานนี้ ทางภาคกลางมาเอาหมดเลย ภาคกลางฉลาด ภาคอีสานมันโง่กันจะตายไป

หลวงตาบัวพาโง่ หลวงตาบัวอยู่ภาคอีสาน หลวงตาบัวพาโง่ ภาคอีสาน ภาคกลางมาเอา ไปกินหมดเลย ไม่ว่าจะอยู่ในชอกแซกมุมไหน เขาถูกไหน ถ้ำไหน ก็ตาม ทางภาคกลาง จะเข้าไปทอดผ้าป่า ทอดกฐิน ถ้ายังไม่ถึง เอาไปฝากเอาไว้ให้ทางโน้นมารับไป รับไป ๆ ให้คนเอาไปส่ง ชอกแซกซิกแซกในถ้ำในเขาที่ไหน ภาคกลางเข้าถึงหมดเลย ภาคอีสาน มีแต่นั่งอ้าปากไม่ได้เรื่องอะไร พวกโง่นี้หว่า อ้าว จริง ๆ นะ มันฉลาดต่างกันอย่างนั้นแหละ

เราจะได้เห็นนี้ตั้งแต่วันนี้ไปแหละ ไม่ทราบผ้าป่าไม่ทราบกฐิน จะหลังไหลเข้ามาทุกทิศทุกทาง เข้าชอกแซกซิกแซกหมด ทางอีสานนี่หมดเลย นี่ก็ส่วนใหญ่ภาคกลาง ละเป็นโตไผ่มาเลย เข้าชอกแซกซิกแซกหมด ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน ๆ เห็นหมดนะ โห ! ตาดี มากไม่ใช่เล่นนะ อยู่ในถ้ำลึก ๆ นี่ก็เข้าไปเห็น บางแห่งเรายังไม่ทราบเลยว่าที่นั่นมีวัด พวกนี้เอาไปกินแล้ว เรายังไม่ทราบเลย ทางนี้ถึงแล้ว ๆ วัดนั้นวัดนี้เราไม่เคยได้ยินก็มี เยอะนะ แต่ทางนี้ไปหมดแล้ว แสดงว่าตาแหลมคมมากเลย ทางอีสานนี่แหละมีแต่ ทางภาคกลางมาทอดผ้าป่ากฐินหมดทุกวัดทุกวา ไม่ใช่ของธรรมดา หมดไปเลย ไม่ว่าจะ ที่ไหนที่ไหนชอกแซกหมดแหละ ยิ่งเป็นวัดใหญ่ก็ยิ่งผ่านละ เป็นที่ผ่านไปก็ผ่านวัดเล็ก วัดน้อยเข้าชอกแซกไปทั่วถึงหมดเลย

พี่น้องทางภาคกลางฉลาดมากกว่าทางภาคอีสาน ความมีฐานะก็ต่างกันอยู่มาก ถึงกาลกฐินผ้าป่านี้มาพร้อมกันนะ กฐินกองหนึ่ง ผ้าป่าไม่ทราบก็กองแทรกกันมาเต็มเลย ถ้าเป็นเครื่องบินก็เป็นฝูงใหญ่เลยเขี้ยวเป็นฝูงออกบินเขี้ยว ร่อนเต็มอากาศนี้เลย วันนี้ก็เริ่มกฐิน วันนี้เป็นวันอาทิตย์ เริ่มแล้ว พอตีวันอาทิตย์เป็นวันว่าง เมื่อวานนี้มากัน เมื่อวานผ้าป่าไปก่อนแล้วนะวานนี้ วันนี้กฐินจะออกละ ออกวัดต่าง ๆ ไปหมด สร้างบุญ สร้างกุศลนี้แหละ

ให้เชื่อ เชื่อพระพุทธเจ้าศาสดาองค์เอก เป็นศาสดาคุโลคคู่สงสารคือศาสนาพระพุทธเจ้าของเราทุก ๆ พระองค์ ไม่เคยโกหกโลก คำพูดใดออกมาเป็นสวาทชาตธรรม ตรัสไว้ชอบทุกอย่าง ๆ เลย ไม่มีผิดมีเพี้ยน “เอกนามก็” หนึ่งไม่มีสอง แปลว่าอะไร แปลว่าพระญาณหยั่งทราบของพระพุทธเจ้านั้นแม่นยำมากที่สุด ไม่มีสองว่าั้นเถอะ ไม่มีคู่แข่ง ว่าถูกแล้วผิดไปอย่างนี้ไม่มี นี่แหละ “เอกนามก็” หนึ่งไม่มีสอง แล้วก็ เอกนามก็ พระวาจาของพระพุทธเจ้าที่รับสั่งอะไรออกไปแล้วหนึ่งไม่มีสองเหมือนกัน ตรงแนวเลย ถูกต้องเลย ยืนยันได้เลย นั่นเรียกว่า เอกนามก็ หนึ่งไม่มีสองคือพระวาจาของพระพุทธเจ้า พระญาณหยั่งทราบของพระพุทธเจ้า

ถ้ายังทราบนี้ สมมุติว่านาย ก. คนนี้ทำความปรารถนาจะเป็นพระพุทธเจ้าในอนาคตข้างหน้าเข้ามากราบพระพุทธเจ้าแล้วจะสำเร็จไหม พระพุทธเจ้าทรงเล็งญาณดู

ไม่สำเร็จบอกไม่สำเร็จ ถ้าสำเร็จ สำเร็จในภพนั้น ๆ ท่านจะเป็นพระพุทธเจ้าชื่อว่าเป็น
 นั้น สาวกของท่านชื่ออย่างนั้น ๆ บอกหมดเลย ถ้าอย่างนี้แล้วจะเปลี่ยนแปลงยังงั้น
 ไม่ได้ นี่คือพระพุทธเจ้าทรงหยั่งทราบวิถีแห่งความจริงทั้งหลายเรียบร้อยแล้ว แล้วก็บอก
 ออกมาเลยว่า ถึงภพนั้นท่านจะเป็นพระพุทธเจ้าพระนามว่าอย่างนั้น คือชื่อว่าเป็น
 พระสาวกข้างซ้ายว่าอย่างนั้นข้างขวาว่าอย่างนั้น จะเป็นผู้ปกครองศาสนาอยู่เท่านั้นปี
 เท่านั้นปีบอกแล้ว ที่นี้คนคนนั้นจะไปเปลี่ยนแปลงให้เป็นอย่างอื่นอย่างใดนั้นเป็นไม่ได้
 เลย ต้องเป็นพระพุทธเจ้าโดยถ่ายเดียว ตามเวลาที่กำหนดไว้ นั้นแหละที่เรียกว่า
 “เอกนามกั” ไม่มีสองละ พระพุทธเจ้า ถ้าทรงรับสั่งอะไรแล้วเป็นว่าแน่

เพราะฉะนั้นผู้ปรารถนาความเป็นพระพุทธเจ้า ถ้าพระพุทธเจ้ายังไม่ได้ทรง
 พยากรณ์ให้ก็ยังไม่แนแน่ ถ้าลงพระพุทธเจ้าได้พยากรณ์ไว้แล้วยังก็เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้
 ต้องเป็นพระพุทธเจ้าโดยถ่ายเดียว นี่จึงเรียกว่า “เอกนามกั” คือหนึ่งไม่มีสอง ถ้าลง
 ได้รับสั่งยังงั้นออกไปแล้ว คำนั้นต้องเป็นคำหนึ่งเท่านั้น ไม่เป็นคำสอง เป็นคู่แข่งไม่มี
 ว่าผิดเพี้ยนไปอย่างนี้ไม่มี นี่แหละศาสนาของพระพุทธเจ้าของเราทุก ๆ พระองค์ พระ
 พุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์นี้ได้ทำความปรารถนาเต็มสติกำลังความสามารถของพระองค์
 เลย กว่าจะได้มาเป็นพระพุทธเจ้าสั่งสอนสัตว์โลกไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย

นี่เราก็ได้มาเกิดพบพระพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าของเรา เท่ากับพระพุทธ
 เจ้ายังทรงพระชนม์อยู่ เพราะพระโอวาทคำสั่งสอนนี้เป็นพระโอวาทที่แทนพระพุทธเจ้า
 โดยตรง ท่านสอนไว้แล้วเวลาจะนิพพาน เรยกตัวอย่างเช่น พระอานนท์เข้าไปทูล
 อาราธนาพระพุทธเจ้าให้ทรงพระชนม์อยู่เป็นเวลานาน ๆ จะมาหวังเอาอะไรกับเรอีก
 อานนท์ นี่พูดลำบากเลย ทุกสิ่งทุกอย่างเราสอนไว้แล้วด้วยความเป็นพระพุทธเจ้า คำ
 สอนของเราทั้งหมดนี้คือศาสดาองค์หนึ่งแทนเรา ที่จะเป็นศาสดาของพวกเธอทั้งหลาย
 ในเวลาเราตายไปแล้ว ให้พวกเธอทั้งหลายดำเนินตามนี้เถิด เท่ากับดำเนินตามรอย
 ตถาคต ๆ เลย คำสอนอะไรนี้เป็นคำสอนของศาสดา ไม่เป็นอย่างอื่นนะ

เพราะฉะนั้นถึงพระพุทธเจ้านิพพานไปแล้วก็ตาม ก็มีแต่พระเรื่อนร่างของพระ
 องค์ที่ล่วงไป ส่วนคำสอนแบบแปลนแผนผังที่บอกไว้แล้วอย่างไร ตรงแนวไปตามนั้น
 แหละ เราจึงมีพ่อแม่แม่อยู่ประจำ พุทธ ธรรม สงฆ์ ธรรม คจฉามิ ไม่ได้ห่างไกลจากใจ
 เรา อยู่ประจำกับใจของพวกเรานี้แหละ ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติตัวให้ดี อันเรื่อง
 ความชั่วช้าลามกมันล่อมหน้าล่อมหลังนะ ให้ระมัดระวังให้ดี เราจะทำความดีนี้ส่วนมาก
 ความชั่วมันจะกัดจะขวางเข้ามาทุกด้านทุกทาง ถ้าจะทำความชั่วแล้วทุ่มกันเลยไม่มีเสีย
 ดาย ไม่มีคิดเวล่ำเวลา อุปสรรคอะไร ๆ ไม่มีทั้งนั้น เพราะกิเลสเปิดทางไว้เรียบร้อยแล้ว

แล้ว ถ้าจะทำความดีนี้ก็เลสมันก็ดขวางมันกัน ไม่ว่าจะประเภทหยาบ ประเภทกลาง ประเภทละเอียด ประเภทไหนก็ตาม ขึ้นชื่อว่าความดี

เราดูหัวใจเราเราอย่าไปดูหัวใจคนอื่น พอเราคิดเรื่องว่าจะทำบุญแล้ว อะไรมันจะเกิดขึ้น สิ่งที่เป็นอุปสรรคมันจะมาทันที มากมาน้อยมา ถ้าผู้มีความเฉลียวฉลาดก็ตัดมันออก ทำตามที่เราคิดไว้เรียบร้อยแล้วในทางกุศล มันก็ถอยไป ถ้าเราไม่ทำตาม มันแล้ว มันก็ถอยออกไป ถ้าเราทำตาม มันก็ล้อมเราล้อมหน้าล้อมหลัง สุดท้ายทำอะไรไม่ได้ ไปไม่ได้ ตายทิ้งเปล่าๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย คนที่ตายทิ้งเปล่าๆ มีมากต่อมาก ดังที่เราเคยเล่าให้ฟังเรื่องพระองค์หนึ่งในปัจจุบันนี้ละเห็นประจักษ์อยู่ นี่ละมรรคผลนิพพานของพระพุทธเจ้า สิ้นค้าตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน ประจักษ์อยู่กับผู้ปฏิบัตินะ ถ้าไม่ปฏิบัติไม่รู้

เพราะธรรมชาติของพระพุทธเจ้าต้องออกทางภาคปฏิบัติ เหมือนอย่างแบบแปลนเราสร้างบ้านนี้ มีแต่แปลนเฉยๆ เต็มห้องก็ไม่เกิดประโยชน์ ต้องเอาแปลนออกมาวาง แล้วก็สร้างบ้านสร้างเรือน ให้เป็นไปตามแปลนนั่นก็เรียบร้อยหมด อันนี้เหมือนกัน ภาคปฏิบัตินี้เป็นการสร้างตามแปลน อย่างพระองค์ที่ว่านี่นะ ท่านมาหาเราที่นี้ละ เมื่อเดือน... ดูเหมือนต้นเดือนนี้แหละชื่อท่าน ท่านก็บอก นิสัยเด็ดเดี่ยวมาก ชิงชัง นั่นแหละ คนรู้ด้วยความจริงคือรู้ด้วยตัวเองแล้ว คึกคักชิงชัง อาจหาญมาก คำพูดนี้ เด็ด ! มาที่ “โธ๊ะ นี่ไปโน่น ไปหาหลวงพ่อนั่น” ว่างั้น ไม่ทราบว่าจะหลวงพ่อมานี้ พอไปถึงวัด ทราบว่าหลวงพ่อมานี้ กลับคืนมาเลย ทั้ง ๆ ที่ท่านอยู่ตรงนั้นละนะ ท่านมาทางนี้ พอตีเราก็ก็นอนแต่ไม่ได้ไปวัดท่านนะ ไปที่อื่นต่างหาก พอท่านทราบว่าเราไปโน่น ท่านก็กลับรถทันทีเลย ไปทันเรา

ไปท่านมาเล่าเรื่องภาวณาให้ฟัง ตีนะ นี่ละปัจจุบันให้เห็นชัดๆ อยู่ที่นี่ ผลของศาสนาของพระพุทธเจ้าแสดงไว้เป็นยังงี้บ้างผู้ทำตามที่ได้เห็นได้อย่างนี้ นอกจากท่านไม่พูดเท่านั้น แต่ที่ท่านมาพูด มาพูดก็มาพูดกับเราก็เป็นการพูดปรึกษาไม่ใช่โอ้อวด ท่านต้องมาปรึกษากับครูกับอาจารย์ แต่ครูอาจารย์นั้นปากเปราะสะกัหน่อยเลยเอาเรื่องลูกศิษย์มาพูด ที่นี้พอท่านมาพูดถึงเรื่องภาวณา ท่านนั่งภาวณานี้ ตัวท่านหะลวยขึ้นบนปลายไม้นั้นนะ ไม่ใช่ของธรรมดา ขึ้นสูงเรื่อย กำหนดเท่าไรยิ่งเหาะ ยิ่งสูงขึ้นเรื่อย ๆ แล้วค่อยผ่อนจิต นี้ก็ค่อยลง ลง ๆ ๆ ๆ ก็ถึงดิน ท่านว่า ! พอกำหนดอีก เอาอีก ผีอีก ขึ้นอีก พระองค์นี้แหละกำหนดให้ขึ้นเท่าไร ขึ้นทั้งนั้น นี่เป็นขั้นธรรมดาไม่ใช่ขึ้นด้วยฤทธาศักดานุภาพ ขึ้นด้วยอำนาจของธรรมประเภทหนึ่งต่างหาก

ถ้าธรรมประเภทที่มีฤทธาศักดานุภาพ เช่น อย่างพระโมคคัลลาน์นี้ ท่านหะลวย จะไม่เห็นร่างของท่านนะ เวลาท่านหะลวยไปด้วยฤทธิเลย ผีไปเลย ไปด้วย

ฤทธิ์ มองหาไม่ทัน จรวดดาวเทียมไม่ทัน นี้ไปด้วยฤทธิ์จริง ๆ ฤทธาคักดานุภาพ แต่อันนี้ท่านไปด้วยธรรมที่ภาวนาแล้วก็เหาะขึ้นตัวท่านขึ้นเรื่อย เหาะเรื่อย สูงขนาดไหน โห่ยปลายไม้หุ่น ท่านว่ายังงั้นนะ ท่านพูดหยั่งงี้แหละ ขึ้นถึงปลายไม้หุ่น ท่านจะให้ขึ้นอีกได้ไหม ขึ้นอีกได้ กำหนดเท่าไรก็ขึ้นเรื่อย ๆ ท่านว่ายังงั้นนะ ที่นี้เวลาจะให้ลงท่านทำยังไง ว่าก็ค่อยกำหนดจิตผ่อนเบา ผ่อนลงอันนั้นก็ค่อยอ่อนลง ๆ ถ้าถอนจิตออกมา นี่ตก คือถ้าถอนจิตนี้ก็ตุ้มเลย เหมือนท่อนไม้ ท่อนฟืนนี้ ถ้าจิตไม่ถอนคอยระงับ บังคับเอาไว้ให้จิตค่อยผ่อนเบา ก็ค่อยลง ๆ ถึงพื้น ก็กำหนดอีกปีบอีกขึ้นอีก จะให้ขึ้นเท่าไร สูงเท่าไรก็ได้ท่านว่างั้น ฟังซิท่านพูดนะ คือจะให้สูงเท่าไรก็ได้ ถ้ากำหนดจิตให้อยู่ในระดับที่มันจะขึ้นแล้วต้องขึ้นทันที ท่านว่างั้น นี่อันนี้

อันที่สองนี้มันนำสลดสังเวชเป็นคติแก่พวกเราเป็นอย่างมากนะ พี่น้องทั้งหลาย ขอให้จำคำนี้ให้ไว้ให้ดี เป็นคำพูดของท่านองค์นี้แหละ ท่านพูดด้วยความสลดใจจริง ๆ นะ ไม่ได้พูดธรรมดา เพราะท่านพูดด้วยความรู้จริง ๆ เห็นจริง ๆ จากใจของท่าน ท่านพูดถึงเรื่องความสลดใจคือว่า สลดใจในจิตดวงที่ดำมืดคือ ท่านว่างี้ คือจิตของคนเราไม่เหมือนกัน ท่านว่างั้น ท่านมองเห็นหมด จิตมันสว่างจ้าก็มองเห็นหมด จิตดวงไหน ๆ อยู่ในร่างใด เป็นยังไง มีความสว่างกระจ่างแจ้งมากน้อยเพียงไร มีความเศร้าหมอง และมีความมืดดำป้ออย่างไรบ้าง ท่านดูไปเห็นดวงใจที่มืดตื้อนะซิ ท่านว่า คือใจดวงนั้นไม่เชื่อบุญ ไม่เชื่อบาป ไม่เชื่อนรก ไม่เชื่อสวรรค์ ไม่เสาะแสวงหาคุณงามความดี ทำแต่ความชั่วช้าลามกอย่างเดียว จิตใจเลยมืดตื้อไปหมด

รายนี้แหละที่น่าวิทกวิจารณ์มาก คือยังเหลือแต่ลมหายใจ ฟังซิ ท่านว่านะ คือยังเหลือแต่ลมหายใจ พอลมหายใจขาดเท่านั้นก็ตุ้มเลยคือหมายความว่าลงนรกเลย จิตดวงนี้ นำสลดสังเวชมาก เจ้าของยัง 모르ตัวเลย ยังเพลินทำความชั่วช้าลามกอยู่ไม่รู้เนื้อรู้ตัวเลย แต่เวลาเรามองไปแล้วดูไม่ได้ ท่านว่า แล้วดวงที่มีความสว่างไสวก็มี เฉพาะอย่างยิ่งในวงวัด นั้นฟังซิ ท่านแยกประเภทนี้ในวงวัด ที่วัด ส่วนมากท่านจะพูดวัดป่า นะ วัดป่าวัดในภูเขา ถ้ามองเข้าไปในวัดนี้สว่างจ้าเลย ท่านว่า นั้นฟังซิ คือใจนั้นนะสว่างแต่ละองค์ ๆ ทรงความสว่างด้วยจิตตภาวนา ๆ มองเข้าไปในวัดนี้จะสว่าง สว่างงามมากท่านว่า ถ้ามองไปข้างนอกก็จางไป ๆ

มองไปสถานที่ไม่มีศาสนาเลยมืดตื้อไปตาม ๆ กันหมด แต่ผู้มีนิสัยก็ยังมี นั้นฟังซิ ไม่มีศาสนาแหละแต่ยังมีนิสัยอยู่ในใจ ยังมีความสว่างอยู่ ทั้ง ๆ ที่เจ้าของไม่รู้ศาสนา อำนาจแห่งคุณงามความดีที่ได้สร้างไว้มันยังมีอยู่ในใจ มันก็ฝังอยู่ในใจไม่สว่าง แผงเขาอยู่นั้นแหละ ว่างั้น คือมันเคลือบมันแผงมันสับมันปนกันไปอยู่อย่างนั้นมันน้อยมาก ท่านว่า ผู้ที่เป็นชาวพุทธ ผู้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติ ศาสนานี้จิตใจสว่างมาก ท่านมาเล่าให้ฟัง

พูดอย่างซิงซังนะ ซิงซังตึงตังเพราะท่านพูดด้วยความรู้ของท่านจริงๆ “โอ้โห จิตนี้ทำไมจึงสว่างเอานักหนา” ท่านว่าสว่างเสียจนเจ้าของอัครรรย์ ท่านว่านั่น มองไปทางไหนก็เห็นหมด ท่านว่ายังงั้นนะ จิตใจดวงโตของบุคคลผู้ใดก็ตาม เขาคิดเรื่องอะไรนี้รู้หมด จนกระทั่งเขาคิด ฟังซิ ไม่ใช่รู้เพียงจิตสว่างจิตดำ จิตมีดมัวธรรมดานะ จิตคิดยังไงยังรู้อีก เขาคิดเรื่องอะไร เขาคิดไปเรื่องอะไรต่ออะไรชั่วประการใด มองเข้าไปปีบนี้เห็นแล้ว รู้แล้ว เขาคิดกำลังคิดเรื่องนั้น ๆ นั้นเห็นไหม

นี่แหละจิตดวงนี้แหละ จิตดวงไม่ตาย มันเคยเกิดเคยตายไม่รู้ที่ภพ คำว่าเกิดนั้นหมายถึงว่าไปอาศัยร่างนี้แล้วก็ปรากฏเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาเรียกว่าเกิด พอร่างนี้หมดสภาพแล้วเรียกว่าตาย แต่ใจนี้ไม่ตาย ออกจากร่างนี้ เข้าสู่ร่างนั้นไปเกิดที่นั่น ออกจากร่างนั้นไปสู่ร่างนี้ ตายจากร่างนั้นแล้วก็มาเกิดร่างนี้ ใจดวงเดียวนี้ไม่มีป่าช้า ไปเรื่อย ๆ นี่แหละที่เรียกว่าตายทับถมกันเป็นอย่างนี้เอง มันไม่หยุดไม่ถอยเรื่องการเกิดการตาย ไม่มีอย่างอื่นเป็นที่ไป คำว่าตายสูญไม่มี สามแดนโลกธาตุนั้นค้นหาที่ไหนก็ไม่มี มีเฉพาะเกิดกับตายของสัตว์โลก เพราะฉะนั้นสัตว์โลกจึงมีเต็มไปหมด ดวงวิญญาณนี้ท้องฟ้าอากาศนี้ไม่มีว่าง มีแต่ดวงวิญญาณของสัตว์เสาะแสวงหาที่เกิดที่ตาย ที่จมอยู่ในนรกก็มีมากต่อมาก

ใจดวงนี้แหละที่ท่านเห็น ท่านสลดสังเวชมากที่สุด ท่านพูดถึงนี้ โอ้โห มีลักษณะเสียด้วยนะ เวลาท่านพูด อู๋ย นำขยะเขยง ท่านว่านั่น นำกลัวเหลือเกิน เจ้าของยัง 모르ตัวเลย จะทำยังไง ว่างั้นแหละ ที่พระพุทธเจ้าท่านว่า คนหนา หนาอย่างนี้เองท่านว่ายังงั้นนะ คือเจ้าของจิตนะมีดตื้อ เจ้ายังยังเพลินทำชั่วซ้ำลามากอยู่ไม่หยุดไม่ถอย ทั้ง ๆ ที่จิตก็มีดตื้ออยู่แล้ว ไม่ทราบจะเอาอะไรมาติดต่อไปอีก ท่านว่า เอาอะไรมาเพิ่มอีก แต่เจ้าของก็ยังเพลินทำความชั่วซ้ำลามากอยู่ ดูน่าสลดสังเวชเหลือเกิน เจ้าของไม่รู้ตัวเลยนั้น ท่านพูด ฟังซิ แล้วความคิดในแง่ต่างๆ ของจิตดวงนั้นมีแต่คิดเรื่องความชั่วทั้งนั้น ไม่คิดเรื่องความดีเลย ไม่ทราบจะเสาะแสวงหาอะไรนักหนา ความช้วนนั้นนะ มันก็เต็มหัวใจอยู่แล้วก็ยิ่งจะแสวงให้อีก

ถ้าเราก็ตอบว่า นั่นละคำว่ากิเลสมันไม่มีความพอทางความชั่ว ทำความชั่วทำได้ตลอดไม่มีคำว่าพอ ให้ดูเอาอย่างนั้นละจิตของคน กิเลสค้นหาความพอไม่มี ทำชั่วเท่าไรยังเพลินเรื่องทำชั่ว จมไปแล้วก็เพลินไปเรื่อย จมไปเรื่อย อำนาจแห่งกรรมเขาให้ลืมหืมตัวให้ทำความชั่วซ้ำลามากไปเรื่อย ๆ จนจมไปเลย ๆ นี่ละเรายกตัวอย่างพระองค์ปัจจุบัน ต้นเดือนที่หลังนี้ละที่วิ่งไปหาเรา ไปพูดเรื่องภาวณาให้เราฟัง ท่านพูดก็มีอยู่สามพัก

พักหนึ่ง จิตของท่านพอนั่งลงพับคราวันนี้จะเหาะขึ้นเลย เหาะลอยขึ้นเลย ให้สูงเท่าไรก็ได้ พอนั่งพับภาวนา อันนี้ก็มิอยู่ในธรรมแล้ว ท่านบอก “อุเพงคาปิติ” คือปิติอย่างโลดอย่างโผน พาเหาะพาลอย ท่านบอกแล้ว ในธรรมก็มีแล้ว นี่อันหนึ่ง จิตเหาะลอยจะให้ขึ้นสูงเท่าไรก็ได้ท่านว่า ขอแต่กำหนดจิตใจ พอกำหนดจิตได้ระดับแล้วจิตนี้จะเบาหวิว ๆ นี้ละธรรม ธรรมอยู่ในจิต มีแต่จิตเฉยๆ แสดงตัวไม่ได้ มีแต่ธรรมเฉยๆ ก็แสดงตัวไม่ได้ ต้องจิตกับธรรมเข้าสู่กัน เข้าสัมผัสกัน แล้วจิตนี้ก็เป็นที่ของธรรม แสดงฤทธิ์เดช แสดงอาการต่างๆ เหล่านี้ อย่างที่พาเหาะเหินเดินฟ้า นี่ก็ธรรมพาแสดงนะ ขึ้นเรื่อยๆ จะให้สูงขึ้นสักเท่าไรก็ได้ท่านว่ายังงั้น ถ้าเรากำหนดอยู่ไม่ถอย ถ้ากำหนดให้เบาลง อันนั้นก็เบาลง ๆ เรายังบังคับไว้ ร่างกายก็ยับยั้ง เราพ่อนจิต ร่างกายก็ลง พอเรากำหนดจิต ร่างกายก็ขึ้น กำหนดแรงเท่าไรก็ยิ่งผิง ๆ ขึ้น ท่านว่านี่ข้อหนึ่ง

ข้อที่สอง จิตสว่างจ้าเลย มองไปไหนเห็นหมด จิตใจใครเป็นยังงี้ จิตใจใครดำมืดตื้อ ใครมีความสว่างไสวยังงี้ มองไปไหนเห็นหมด ปิดไม่อยู่นี่อันหนึ่ง แล้วก็อีกอันหนึ่งก็ อ้าว ! เราลืมแล้วละ มันมีอยู่สามข้อนะ อันหนึ่งเหาะ อันหนึ่งจิตสว่าง ออกจากสว่างแล้วก็มองดูอะไรต่ออะไรมันเห็นหมด ท่านพูดอย่างนั้น เราจำได้แค่นี้ละนะ

ก็มีแต่เราเตือนเท่านั้น อันนี้มันเป็นนิสสัยวาสนาบารมีของจิตแต่ละดวง ๆ ที่จิตสว่างแล้วสามารถที่จะมองเห็นจิตใจของคนอื่นได้นี้ ธรรมดาแท้ไม่ได้เป็นทุกองค์ทุกอย่างไป บางรายก็รู้บางรายก็ไม่รู้ อันนี้อันหนึ่ง แล้วความสว่างนี้ท่านอย่านำไปใช้ภายนอกนะ เวลานี้ยังไม่เกิดประโยชน์ มันเป็นเครื่องใช้ เป็นเครื่องให้ตื่นตื่น ให้ลืมตัวก็ได้ให้ท่านนำความสว่างนี้เข้ามาสู่ภายใน เพราะความสว่างที่ออกไป ช้างนอกนั้นไม่ใช่เป็นเครื่องถอดถอนกิเลส มันคือเครื่องพอกให้เพลิน ให้ท่านย้อนความรู้ของท่านที่สว่างไสวนั้นเข้ามาสู่ภายในร่างกายแล้วให้กำหนดดูร่างกายนี้เป็นอนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เป็นอสุภะ อสุภัง แล้วก็ถอดถอนกิเลส จะถอดถอนขึ้นในวงอริยะสัจนี้แหละ ให้ท่านถอนจิตของท่านเข้ามา

เราบอก ท่านก็รับอย่างพอกพอใจนะ ท่านพอใจมากทีเดียว บอกว่าไม่ให้ส่งออกมานอก ที่นี้ให้ใช้อยู่ภายใน ความสว่างนี้มันจะเห็นหมดเรื่องภายในของเรา ออกจากนั้นมันจะเห็นหมด ภายในภายนอกของบุคคลคนอื่นนะ เราบอกท่านสอนท่านอย่างนั้น แล้วเราจะกลับมา นี่แหละเป็นคติตัวอย่างอันดีแก่พี่น้องทั้งหลายพิจารณาซิ ผลแห่งการภาวนาเป็นอย่างนั้น พุดกับองค์องค์หนึ่งเป็นรายหนึ่งเป็นอย่างหนึ่ง รายหนึ่งเป็นอย่างหนึ่ง ผลที่เกิดขึ้นจากการภาวนา ไม่ได้เป็นแบบเดียวกันนะ แล้วแต่นิสสัยวาสนาของใครได้สร้างมามากน้อยนี้จะหนักเบาแค่ไหน จะเป็นไปในทางนั้นแฉวนั้น ๆ ตามนิสสัยวาสนาของตน นี่แหละอำนาจแห่งบุญแห่งกุศล จึงเรียกว่าศาสนาของพระพุทธ

เจ้าคือตลาดแห่งมรรคผลนิพพานสด ๆ ร้อน ๆ เช่นเดียวกับกิเลสมันสด ๆ ร้อน ๆ อยู่ในหัวใจสัตว์โลกนั้นแหละ ธรรมก็สด ๆ ร้อน ๆ อยู่ในหัวใจเรา

มีแต่กิเลสมันปิดเอาไว้ไม่เห็น เหมือนกับสระน้ำใหญ่ น้ำนี้เต็มสระแต่เรามองไปดูน้ำไม่เห็นเพราะมีจอกแทนปกคลุมน้ำเอาไว้ ผิวน้ำนี่มองไม่เห็นเลย เพราะจอกแทนปกคลุมเอาไว้ นี่คือกิเลสมันปกคลุมธรรมที่อยู่ใต้นี้ไว้ ปิดไว้หมดไม่ให้มองเห็นธรรม เพราะฉะนั้นมันจึงโกหกขึ้นอีกอย่างสำคัญว่า สมัยนี้มรรคผลนิพพานไม่มี มันว่างั้น มันปิดไว้แล้ว มันไม่ให้มีทั้งๆ ที่มีอยู่นั้นแหละแต่มันปิดไว้มรรคผลนิพพานไม่มี ไล่เราไปหาพระพุทธเจ้านั่น พระพุทธเจ้านิพพานแล้ว อยู่เมื่อนั้น ๆ ไล่ไป มรรคผลนิพพานจริง ๆ ที่อยู่หัวใจ ซึ่งถูกกิเลสปิดไว้มันไม่บอกนะ นี่แหละที่ว่ามรรคผลนิพพานก็สด ๆ ร้อน ๆ เหมือนกับน้ำ อยู่ใต้จอกนั้นแหละ เปิดจอกออกมองเห็นน้ำทันที อันนี้เปิดกิเลสออกมามากน้อยเป็นธรรมะทันที ๆ เปิดออกหมด โลงหมดเลย เห็นหมด

พากันจำเอานะ ให้พากันสร้างความคิด อย่าประมาณนะ เรื่องกิเลสนี้มันจะห้อมล้อมตลอดเวลาละ การทำความดีทั้งหลายของเรามันจะเข้าแทรกเข้าแซง เข้ากีดเข้าขวางไม่ให้เราทำ ทำมากทำน้อยอะไร มันต้องกีดต้องขวางทั้งนั้น จนกระทั่งมันห้ามไม่อยู่แล้วมันถึงปล่อยให้เราทำ ไม่ใช่ที่เราทำได้อย่างสะดวกสบายแต่โดยถ่ายเดียวนะ จนกว่าที่เราเคยชินกับอำนาจแห่งธรรมที่เราเคยทำบุญให้ทานมามากแล้วนั้น ที่นี้กิเลสมาห้ามไม่ได้ เพราะว่าอำนาจแห่งธรรมมีมากแล้ว กิเลสไม่กล้ามาขัดมาขวางละ เราอยากทำอะไรเราทำตามความต้องการได้เลย นี่ทางธรรมะเดินแล้ว ออกเดินแล้ว เราก็กไปได้สะดวก เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ละ

ต่อไปนี้จะให้พร เทศน์ทุกวันทุกวันนี้ หลวงตานีบ้านี้ ไม่ทราบว่าจะเทศน์อะไร หลวงตาป. ๓ นะนี้ รู้ไหม หลวงตาบ้านี้ ป.๓ เรียนประถมหนึ่ง ประถมสอง ประถมสาม พอสอบแล้วออกเลย ได้ ป.๓ แต่เทศน์ทุกวัน หลวงตา ป.๓ นี้ ไม่ทราบเอาอะไรมาเทศน์